

Patron naszej szkoły

Janusz Korczak

22.VII.1878(1879) – VIII.1942

„Daj dzieciom dobrą dole, daj wysiłkom ich pomoc, ich trudom błogostawieństwo. Nie najłatwiejszą prowadź ich drogą, ale najpiękniejszą.”

Janusz Korczak - Modlitwa wychowawcy

Janusz Korczak - właściwe nazwisko **Henryk Goldszmit**, urodził się w Warszawie 22.VII.1878 lub 1879 roku (dokładny rok urodzenia nie jest znany), zmarł - zamordowany w obozie hitlerowskim (prawdopodobnie w Treblince) początkiem sierpnia 1942 roku (dokładny dzień również nie jest znany, najczęściej podawane są dni 5, 6 lub 10 VIII).

Pochodził z bogatej rodziny żydowskiej, która od lat wrosła w polską kulturę i tradycję. Jego dzieciństwo początkowo było pogodne i beztrudne, ale choroba a potem śmierć ojca doprowadziła do gwałtownego pogorszenia się sytuacji materialnej rodziny. Młody Henryk, aby pomóc matce w utrzymaniu rodziny i zarobić na dalszą naukę udzielał korepetycji. Później wspominając tamte lata tak napisał w „Pamiętniku”(1942): *„Ja byłem bogaty, kiedy byłem mały, a potem już biedny, więc znam i to i to”*.

Być może przeżycia z dzieciństwa sprawiły, że w późniejszym okresie życia z tak wielką troską zajmował się dziećmi biednymi i porzuconymi.

Janusz Korczak jako 10-latek

Z zawodu był lekarzem - pediatrą, początkowo pracował w szpitalu dziecięcym w Warszawie. Potem zrezygnował z posady lekarza i został wychowawcą. Był współtwórcą i kierownikiem (1912-1942) żydowskiego Domu Sierot oraz sierocińca Nasz Dom dla polskich dzieci (1919- 1936). Tu wcielał w życie swój własny system pedagogiczny, którego fundamentem było traktowanie dziecka jako pełnoprawnego partnera, z niezbywalnym prawem do serdecznej miłości.

Janusz Korczak w mundurze szkoły medycznej

Jeden z wychowanków odchodząc z Domu Sierot tak powiedział: „... gdyby nie ten dom, nie wiedziałbym, że są na świecie ludzie uczciwi, którzy nie kradną. Nie wiedziałbym, że można mówić prawdę. Nie wiedziałbym, że są na świecie sprawiedliwe prawa, czułość i miłość.”

Pracując z dziećmi Janusz Korczak równocześnie pisał książki, artykuły do czasopism, prowadził wykłady dla studentów, wychowawców, nauczycieli i rodziców.

Dom Sierot -sierociniec dla dzieci

Do najbardziej znanych jego utworów należą:

„*Dzieci ulicy*”(1901), „*Dziecko salonu*”(1906), „*Sława*”(1913), „*Jak kochać dziecko*”(1919-1920), dwuksiąż „*Król Maciuś Pierwszy*”, „*Król Maciuś na wyspie bezludnej*”(1923), „*Bankructwo małego Dżeka*”(1924), „*Kajtuś czarodziej*”(1935).

Swoje książki i artykuły podpisywał pseudonimami: Janusz Korczak, Stary Doktor, Hen-Ryk.

Był także założycielem "*Małego Przeglądu*"(1926-1930) - pierwszego na świecie czasopisma przeznaczonego dla dzieci i przez nie same redagowanego.

Jako „Stary Doktor” wygłaszał w latach 1935-1936 radiowe pogadanki adresowane do dzieci i zwane przez niego „gadaninkami starego doktora”. To określenie na zawsze związało się z jego osobą, choć przecież nie medycyna była najważniejszą sferą jego działania.

Podczas II wojny światowej Janusza Korczaka wraz z żydowskimi dziećmi z Domu Sierot przymusowo umieszczono w warszawskim getcie (w czasie II wojny światowej zamknięta, wydzielona dla Żydów część miasta). W czasie likwidacji getta w sierpniu 1942 roku zastał wywieziony wraz ze wszystkimi podopiecznymi do obozu zagłady prawdopodobnie w Treblince. Nie skorzystał z możliwości ocalenia swojego życia. Towarzyszył "swoim" dzieciom do końca - aż do śmierci w komorze gazowej.

Do historii przeszła zarówno jego bohaterska śmierć jak i działalność pisarska, wychowawcza oraz nowatorskie koncepcje pedagogiczne.

Janusz Korczak ostatnie zdjęcie z dn. 20.09.1940

Jego postać znana jest w Polsce i za granicą o czym świadczą poświęcone mu liczne wiersze, opowiadania, wspomnienia, książki. We wszystkich dziedzinach sztuki znajdujemy prace upamiętniające w różnorodny sposób jego dokonania: pomniki, rzeźby, obrazy, utwory muzyczne, sztuki teatralne, filmy. Wiele szkół, ulic, placówek oświatowo - wychowawczych, drużyn harcerskich w kraju i na świecie nosi imię Janusza Korczaka.

Zarówno w Polsce jak i za granicą powstają liczne organizacje: komitety i towarzystwa korczakowskie mające za zadanie popularyzowanie wiedzy o Starym Doktorze poprzez: gromadzenie pamiątek, wydawanie jego książek, okolicznościowych znaczków pocztowych, organizowanie konkursów. Jego postać przybliżają także filmy: "Król Maciuś Pierwszy" Wandy Jakubowskiej oraz sławny "Korczak" Andrzeja Wajdy.

Specjalny Ośrodek Szkolno - Wychowawczy w Sieradzu nosi imię Janusza Korczaka od 31 V 1985 r. Przyjęcie na Patrona tego wielkiego człowieka zobowiązuje nas wszystkich do szczególnej troski i starań o to, by nasza placówka była każdemu przyjazna, pomocna i

życzliwa. Nie ma w ośrodku dziecka, dla którego Janusz Korczak byłby kimś obcym i nieznanym.

System wychowawczy wg Janusza Korczaka

Dziecko ma prawo:

Do bycia tym, kim jest,

Do życia własnym wysiłkiem i własną myślą,

Do poważnego i sprawiedliwego traktowania jego spraw,

Do wypowiedzenia swoich myśli,

Do upominania się i żądania,

Do protestu,

Do zabawy i rozrywki,

Do własności,

Niepowodzeń i łez,

Oraz do szacunku dla niewiedzy, dla smutku, i dla młodego wysiłku i ufności

Więcej na: http://pl.wikipedia.org/wiki/Janusz_Korczak